

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๗/๒๕๕๖

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราส่งคำโต้แย้งของจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๔๕๓/๒๕๕๓
เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายวันเพ็ญ กรเกษม) ในคดีอาญาหมายเลขดำ
ที่ ๒๔๕๓/๒๕๕๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑
วรรคสาม

ข้อเท็จจริง สรุปว่า พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นโจทก์ ฟ้องนายวันเพ็ญ กรเกษม
เป็นจำเลยฐานความผิด มียาเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต พาอาวุธปืนติดตัวไปในหมู่บ้านและทางสาธารณะ
โดยไม่มีเหตุอันสมควรและไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓
จำเลยยื่นคำร้องขอหมายเรียกพยานเอกสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ ต่อศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา
เพื่อประกอบการพิจารณาคดีและต่อผู้คดีของจำเลย ศาลก็ได้ออกหมายเรียกให้ แต่โจทก์ไม่ยอมส่งเอกสาร
ต่อมาศาลก็ได้ออกหมายเรียกอีกครั้ง โจทก์ได้แถลงต่อศาลในวันที่ศาลออกนั่งพิจารณาคดี ว่าตามที่จำเลย
ขอให้ศาลมีหมายเรียกพยานเอกสารนั้น โจทก์จำเป็นต้องใช้เอกสารในสำนวนคดี เพื่อซักถามพยานโจทก์
โดยอาศัยเหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ แม้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑
วรรคสาม ผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีอาญาจะมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของคนในชั้นสอบสวน
หรือเอกสารประกอบคำให้การของคน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้วก็ตาม แต่รัฐธรรมนูญ
มาตราดังกล่าวก็ได้บัญญัติไว้ว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบัญญัติ โจทก์
จึงไม่สามารถดำเนินการตามหมายเรียกของศาลได้ ต่อมาจำเลยได้โต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม และขอให้ศาล
ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

LIRT

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ฯ

พิจารณาแล้ว ประเด็นที่จะต้องพิจารณามีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ และบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม หรือไม่

ปัญหาในประเด็นแรก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางราชการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” ซึ่งบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนี้ ตามคำฟ้องของโจทก์ ได้แก่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ฯ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ฯ คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฯ และประมวลกฎหมายอาญา ฯ แต่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แม้จะมีใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีโดยตรงตามฐานความผิดที่โจทก์ฟ้อง แต่ก็เห็นว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่จำเลยโต้แย้งมานั้น เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลซึ่งพิจารณาคดีนั้นจะต้องใช้ในกระบวนการพิจารณาเพื่อนำไปสู่การพิจารณาพิพากษตามฐานความผิดที่โจทก์ฟ้อง ดังนั้น จึงเห็นว่า คดีนี้ศาลจังหวัดจะเชิงเตราจำเป็นต้องใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ในการสั่งเกี่ยวกับเรื่องพยานหลักฐาน ก่อนที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาคดี บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จึงอยู่ในความหมายของบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี อันศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

ส่วนปัญหาที่ว่า จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม หรือไม่นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม บัญญัติว่า “ผู้เสียหายหรือจำเลยในคดีอาญาย่อมมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ บัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้” ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับพนักงานอัยการกับศาลในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี และเพื่อมิให้การดำเนินคดีของพนักงานอัยการเสียหาย แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม นั้น

LIRT

เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิของจำเลยในการตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน หรือ เอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว โดยให้เป็นไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ แต่ขณะนี้ยังไม่มีการบัญญัติกฎหมายดังกล่าวไว้ โจทก์จึงมิได้ปฏิบัติตามคำร้องขอ ของจำเลยที่ร้องขอต่อศาล ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ จึงไม่ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม

จึงวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ไม่ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม

นายศักดิ์ เตชะชาญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ